

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง จรรยาบรรณของอาจารย์ในวิทยาลัยครูตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ครูเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาคนซึ่งมีผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม การให้การศึกษาของครูมิได้มุ่งแต่เฉพาะการให้ความรู้เท่านั้น แต่จะตอ้งมุ่งส่งเสริมให้คนเป็นคนดีอีกด้วย การที่ครูจะมีสภาพเป็นเช่นไรส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับ การปลูกฝังของอาจารย์ผู้สอนครู และถึร เป็นตัวแบบที่ดีจากอาจารย์ผู้สอนครูในปัจจุบันนี้ อาจารย์ผู้สอนครูบางส่วนยังไม่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ครู เพราะยังมีความประพฤติบกพร่องอยู่ และระบบการควบคุมคุณภาพอาจารย์ผู้สอนครู ยังไม่รัดกุมพอที่จะทำให้อาจารย์ผู้สอนครูเหล่านั้นประพฤติปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป แต่ถึาจะพิจารณาอย่างถ่องแท้ จะพบว่า ขอบปฏิบัติหรือจรรยาบรรณที่อาจารย์ผู้สอนครูควรปฏิบัตินั้น ยังไม่ชัดเจนพอที่จะประเมินความประพฤติของอาจารย์ผู้สอนครูได้ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการให้ความสนใจเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนครู จึงได้มีการทำวิจัยในเรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์ในวิทยาลัยครู
2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อสรุปที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบของการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่อยู่ในขอบข่ายของการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครู
กลุ่มภาคเหนือ และผู้ทรงคุณวุฒิ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในขอบข่ายของการวิจัยครั้งนี้มี 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารวิทยาลัยครู
กลุ่มภาคเหนือ อาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ และผู้ทรงคุณวุฒิที่ไ้มาโดยการสุ่มดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ไ้มาว้ประชากรทั้งหมด มี 13 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครู ไ้มาโดยการสุ่มแบบ
แบ่งชั้นดังนี้คือ

ชั้นที่ 1 กำหนดให้วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือมี 8 แห่ง แบบออก
เป็น 2 ตอน คือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือตอนบน 4 แห่ง และกลุ่มวิทยาลัย
ครูภาคเหนือตอนล่างมี 4 แห่ง

ชั้นที่ 2 สุ่มวิทยาลัยครูจากแต่ละภาคร้อยละ 50 ไ้กลุ่ม
วิทยาลัยครูภาคเหนือตอนบน 2 วิทยาลัย และกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือตอน-
ล่าง 2 วิทยาลัย

ชั้นที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารจากวิทยาลัยครูที่ไ้จากการ
สุ่มชั้นที่ 2 มาร้อยละ 50 ของแต่ละวิทยาลัย

ชั้นที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยครูที่ไ้จากการ
สุ่มชั้นที่ 2 มาร้อยละ 40 ของแต่ละวิทยาลัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์
วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู
และแบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็น
ไปได้ของข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู

4. ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวม
ข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้ใช้การหาค่าร้อยละ
การหาค่ามัธยฐานเลขคณิต และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้โดยจำแนกเป็น 2 ตอนคือ ความคิดเห็นของผู้บริหาร และ อาจารย์วิทยาลัยครูในกลุ่มภาคเหนือเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู และความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของจรรยาบรรณที่เป็นข้อสรุปจากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีความคิดเห็นว่ พฤติกรรมที่ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณสำหรับอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ มีความเห็นควมมากที่สุดว่าควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณ 33 ข้อ โดยแยกอยู่ในแต่ละหมวดมีดังนี้คือ

1. หมวดคุณธรรมของอาจารย์

ในหมวดคุณธรรมของอาจารย์ ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือมีความเห็นควมมากที่สุดว่า ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณสำหรับอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ มี 8 ข้อ ได้แก่ อาจารย์พึงประพฤติปฏิบัติตนตามหน้าที่ที่ครูควยใจศรัทธาในอาชีพครู พึงสำนึกในความเป็นครูของครูดำรงไว้ซึ่งเกียรติของสถาบันฝึกหัดครู พึงยึดมั่นในชาติ ศาสนา และจงรักภักดีต่อสถาบันกษัตริย์ พึงรักษาความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อราชการ และต่อประชาชน พึงปฏิบัติตนตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย พึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้มีเหตุและผลอย่างสุจริตเที่ยงธรรม พึงปฏิบัติตนเป็นผู้เสียสละเพื่อประโยชน์ทางราชการและสังคมส่วนรวมของประเทศ และพึงรักษาสุขภาพพลานามัยทั้งทางกายและจิตใจให้สมบูรณ์และแข็งแรงอยู่เสมอ

2. หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ต่อวิชาชีพ

ในหมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ต่อวิชาชีพ ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือมีความเห็นควมมากที่สุดว่าควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณสำหรับอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือมี 8 ข้อ ได้แก่ อาจารย์พึงศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้เป็นผู้มีความรู้กว้างขวางทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ พึงมีความรู้ในวิชาครูอันได้แก่ กลวิธีสอน จิตวิทยาในการสอน การเลือก

และใช้สื่อการเรียนการสอน การนำเทคนิคและวิธีการสอน รวมทั้งวิธีการใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการประกอบวิชาชีพครู พึงเสริมสร้างทักษะในวิชาชีพของตนอยู่เสมอ พึงมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อวิชาชีพของตน พึงรักษาศักดิ์ศรีและเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพครูโดยสำนักอยู่เสมอว่าตนเป็นครูของครู พึงยกย่องให้เกียรติเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ประกอบอาชีพครูด้วยกัน พึงประพฤติปฏิบัติสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของวิชาชีพครูโดยใช้ความคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ไม่ประมาทเลินเล่ออันจะทำให้วิชาชีพของตนเสื่อมลง และพึงมีพื้นฐานความรู้ในวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี

3. หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ตอกิษย

ในหมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ตอกิษย ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครู กลุ่มภาคเหนือ มีความเห็นด้วยมากที่สุดว่า ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณสำหรับอาจารย์วิทยาลัยครู กลุ่มภาคเหนือ มี 9 ข้อ ได้แก่ อาจารย์พึงกระตือรือร้นให้ศิษย์ไม่หาความรู้อยู่เสมอ พึงฝึกและหาวิธีสนับสนุนให้ศิษย์มีระเบียบวินัยในตนเอง พึงแสวงหาวิธีการที่จะฝึกอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นครูที่ดี มีความสำนึกและความศรัทธาในวิชาชีพครู พึงกระตือรือร้นให้ศิษย์มีความสำนึกในสิทธิของตน และของผู้อื่น พึงฝึกให้ศิษย์มีความสามารถในการทำงานเป็นหมู่คณะ รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ ออกทนต่อการวิจารณ์ และยอมรับทั้งเหตุผลของผู้อื่น พึงอธิบายความรู้โดยไม่บิดเบ่งอำพรางหรือบิดเบือนเนื้อหาสาระที่ตนสอนอยู่ พึงแสวงหาวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ และใช้กลวิธีสอนให้ศิษย์เกิดความรู้ความเข้าใจ ในการที่จะนำไปใช้เป็นแบบอย่างการสอนที่ดีได้ พึงประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นผู้สมควรแก่การยกย่อง และเป็นแบบอย่างที่ดีของศิษย์ และพึงปฏิบัติตนต่อศิษย์ โดยไม่เลือกเชื้อชาติ ศาสนา ครอบครัวยุค และวัย

4. หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ตอสังคม

ในหมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ตอสังคม ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครู กลุ่มภาคเหนือ มีความเห็นด้วยมากที่สุดว่า ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณสำหรับอาจารย์วิทยาลัยครู กลุ่มภาคเหนือ มี 2 ข้อ ได้แก่ อาจารย์จะต้องไม่รับสินจ้างรางวัลหรือสิ่งของต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งการตัดสินใจที่ไม่ยุติธรรม และพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อชุมชน

5. หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ในคานการทำงาน

ในหมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ในคานการทำงาน ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ มีความเห็นด้วยมากที่สุดว่าควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณสำหรับอาจารย์

วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ มี 6 ข้อ ได้แก่ อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ตรงต่อเวลาอยู่เสมอ พึงรวบรวมวิชาการและประสบการณ์ใหม่ ๆ แลวนำมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พึงรักษาเกียรติศักดิ์ ชื่อเสียงของตนเองโดยไม่กระทำการอันใดซึ่งอาจประทุษร้าย พึงเอาใจใส่และตรวจสอบความเรียบร้อยของงานที่ตนทำเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายในสวนรวม พึงมีความรู้วิชาการและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร การสอน และการบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครูที่ตนสังกัดอยู่ และพึงมีวาจาสุภาพไมตรี เช่น คำพูดจริง คำพูดสมานสามัคคี คำพูดไพเราะ และคำพูดที่มีประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่

ตอนที่ 2 การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความถูกต้องและความเป็นไปได้ของข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมที่กำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 13 ท่านปรากฏดังนี้

1. พฤติกรรมที่ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือทุกพฤติกรรม เป็นพฤติกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยในระดับเหมาะสมมากทุกพฤติกรรม
2. ผู้ทรงคุณวุฒิได้จัดลำดับความสำคัญของแต่ละหมวดพฤติกรรมใหม่เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยดังนี้ หมวดคุณธรรมของอาจารย์ หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ต่อวิชาชีพ หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ต่อศิษย์ หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ต่อสังคม และหมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ในสถานการทำงาน
3. ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอให้ปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดบางตอน และได้แก้ไขแล้วดังปรากฏในบทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครู ที่กำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู ในหมวดต่าง ๆ และการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ของข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมที่กำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ การอภิปรายผลการวิจัยในหมวดต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. หมวดคุณธรรมของอาจารย์

ผู้บริหารและอาจารย์มีความเห็นพ้องกันเกี่ยวกับพฤติกรรมแต่ละข้อในหมวดคุณธรรมของอาจารย์ในระดับมากขึ้นไปทุกข้อ และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 3.50 ขึ้นไปทั้งสิ้น ดังนั้นทุกพฤติกรรมจึงได้รับการกำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู ในหมวดคุณธรรมของอาจารย์นี้ ผู้บริหารและอาจารย์มีความคิดเห็นรวมและอยู่ในอันดับที่ 1 มี 2 พฤติกรรมคือ อาจารย์พึงประพฤติปฏิบัติตนตามหน้าที่ครูด้วยใจศรัทธาในอาชีพครู และอาจารย์พึงสำนึกในความเป็นครูของครู คำขวัญซึ่งเกียรติของสถาบันฝึกหัดครูซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการประชุมปฏิบัติการเรื่องจรรยาบรรณครู หรือจรรยาบรรณวิชาชีพครูของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่ง สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2526 : 115-119) ได้เสนอผลสรุปในหมวดคุณธรรมของโครงการจรรยาบรรณครูไว้ว่า ครูจะต้องศรัทธาในอาชีพครู อุทิศตนเพื่อศิษย์และการศึกษา ชำรงและเสริมสร้างเกียรติแห่งอาชีพครู และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฉลอง บุญญานันต์ สุภชัย สุภวรรณ และ สมคิด อิศระวัฒน์ (2525 : 61-62) ที่พบว่า อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัยจะต้องปฏิบัติหน้าที่ครูด้วยใจศรัทธาในอาชีพครู ซึ่งพฤติกรรมนี้มีว่าสำคัญในวงการวิชาชีพครูทั้งในปัจจุบันและอนาคต อาจารย์ควรจะยึดถือเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันถ้าหากละเลยอาจทำให้เกิดปัญหาและเกิดความเสียหายในวงการวิชาชีพครู และในการสร้างครูในอนาคตด้วย ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการประชุมระดับสูง เพื่อทราบปัญหาที่สำคัญของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ (2521: 1-6) พบว่า อาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครูยังมีศรัทธา อุทิศตน และเจตคติต่ออาชีพครูอยู่ในระดับต่ำอันจะมีผลกระทบต่อ การสร้างทั้งในปัจจุบันและอนาคต ในทำนองเดียวกัน ประทีป นีวชา (2523: 4) ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า ใครจะมองบทบาทครูว่าเป็นอะไรก็ตาม ถ้าหากครูขาดความเป็นครูเสียแล้ว ค่ายกของเหล่านั้นก็หมดความหมาย ซึ่งความคิดเห็นนี้ได้สอดคล้องกับ เติมสิริ บุญสิงห์ (2527 : 17) ที่ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่าอาชีพครูไม่เหมือนกับอาชีพอื่น คนที่จะเที่ยวสอนคนนั้นมีหลักว่า ตัวเองต้องแสดงหรือทำเป็นตัวอย่างได้ คือห้ามเขาไม่ให้ทำอะไร ตัวเองไม่ทำ ถ้าตนเองใครเขาทำอะไรตัวเองต้องทำเป็นตัวอย่างได้ ดังนั้นทั้งผู้บริหารและอาจารย์จึงมุ่งส่งเสริมให้

อาจารย์วิทยาลัยครู คำนึงถึงการประพฤติปฏิบัติตนตามหน้าที่ครูควยใจศรัทธาในอาชีพครู และพึงสำนึกในความเป็นครูของครูอยู่เสมอ

2. หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ทอวิชาชีพ

ผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครู มีความเห็นว่า อาจารย์พึงศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมให้เป็นผู้มีความรู้กว้างขวางทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ อยู่ในอันดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญสนอง ไกรเนตร (2515 : 38) ที่พบว่า ลักษณะเด่นพิเศษสำหรับบุคคลจะดำรงอาชีพครูนั้น จะต้องมี ความรู้กว้างขวาง รักความก้าวหน้า ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เฉลียว บุรีภักดีและคณะ (2520 : 363-367) ที่พบว่า คุณลักษณะของครูที่ดี คือครูจะต้องค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งตรงกับรายงานคณะกรรมการวางแผนฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา (2519 : 172-174) ที่กล่าวถึงลักษณะและบทบาททั่วไปของครูครูจะต้องรักการอ่าน รักการศึกษา ค้นคว้า ปรับปรุงตนเอง ให้ทันสมัยอยู่เสมอ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นิภา เพชรสม (2524 : 38-47) ได้กล่าวไว้ว่า ครูนั้นจะต้องพยายามปรับปรุงตนเองโดยการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้เป็นผู้มีความรู้กว้างขวางทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ

3. หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ทอศิษย์

ผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครู มีความเห็นว่าอาจารย์พึงกระตุ้นให้ศิษย์ไปหาความรู้อยู่เสมอมากที่สุดอยู่ในอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ เอลลิส โคแกน และโฮวี่ (Ellis, Cogan and Howey; 1981:49) ที่ที่ว่าครูจะต้องทำหน้าที่ในการที่จะกระตุ้นนักเรียนให้เป็นผู้สำนึกในการแสวงหาความรู้ความเข้าใจ และรูปแบบของความคิดที่มีจุดมุ่งหมายอันเต็มไปค้วยคุณค่า ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับรายงานคณะกรรมการวางแผนฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา (2519 : 173) ที่กล่าวถึงบทบาทครูต่อนักเรียนที่ว่าครูจะต้องเปลี่ยนจากบทบาทที่เป็นผู้ออกยู่แสดงนำเสียทุกกรณีในการเรียนมาเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่มสนับสนุนให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้อยู่ เป็นผู้ช่วยและผู้แนะนำให้นักเรียนมีหลักวิธีที่จะศึกษาค้นคว้าและเลือกทางของตนเองได้ โดยไม่มีการบังคับให้เชื่อตามครู เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอิสระอย่างมีเหตุผล และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเบค (Beck, 1967:127) ซึ่งพบว่า ครูจะต้องมีความรู้ความสามารถที่จะช่วยนักเรียนเพิ่มความรู้อื่นๆ และทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี

4. หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ตอสังคัม

ผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครูมีความเห็นว่า อาจารย์จะต้องไม่รับสินจ้างรางวัล หรือสิ่งของต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งการคัดลึงใจที่ไม่ยุติธรรมมากที่สุดอยู่ในอันดับแรก จึงเห็นได้ว่า พฤติกรรมนี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้อาจารย์มีความยุติธรรมไม่เห็นแก่สินจ้างรางวัลที่จะพิจารณาคัดลึงใจในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ สตินเนทท์ (Stinnett, 1970 : 295) โคลกล่าวถึงจรรยาบรรณของวิชาชีพครูที่ว่า ครูจะต้องเป็นผู้มีความควบคุมอารมณ์ ไม่หวั่นไหวหรือคล้อยตามผู้อื่นง่ายนัก ต้องเป็นผู้กระทำสิ่งต่าง ๆ ถูกต้องตามกาลเทศะ ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีของคุรุสภา (2526) กล่าวไว้ว่า ครูจะต้องประพฤติตนอยู่ในความซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความเที่ยงธรรมไม่แสวงหาผลประโยชน์ สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยชอบ และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับจรรยาบรรณของอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของสำนักงานสภาคณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2518) ที่กล่าวไว้ว่า อาจารย์ไม่พึงเรียก รับ หรือยอมจะรับประโยชน์ใด ๆ ซึ่งชักนำหรืออาจชักนำไปให้การปฏิบัติตนในหน้าที่ของตนไม่สุจริต เที่ยงธรรม หรือให้ หรือรับว่าจะให้ ซึ่งประโยชน์ที่ตนสามารถจะให้ได้ ในอำนาจหน้าที่ของตนเพื่อแลกเปลี่ยนกับประโยชน์อันไม่ควรได้ซึ่งสอดคล้องกับผลการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง จรรยาครู หรือจรรยาบรรณวิชาชีพครูของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2524) ที่กล่าวไว้ในหมวดที่ 3 การรักษาวินัยแห่งวิชาชีพครูว่า ครูต้องประพฤติตน และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เที่ยงธรรม โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์อันมิชอบ

5. หมวดการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ในคานการทำงาน

ผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครูมีความเห็นว่า อาจารย์ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงต่อเวลาอยู่เสมอ มากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อาจารย์พึงรักษาเกียรติศักดิ์ ชื่อเสียงของตนเองโดยไม่กระทำการอันใดซึ่งอาจประพฤติชั่ว ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฉลิว บุรีภักดิ์ และคณะ (2520 : 365) ที่พบว่าลักษณะของครูที่ดีคือ ครูจะต้องมีความเที่ยงธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและต้องเป็นผู้ตรงต่อเวลา ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของสตินเนทท์ (Stinnett 1970 : 245) โคลกล่าวถึงจรรยาบรรณวิชาชีพครูไว้ว่า ครูจะต้องเป็นผู้ตรงต่อเวลา และทำสิ่งต่าง ๆ ใคอย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับผลการประชุมปฏิบัติการ เรื่องจรรยาครูของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดย สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2526 : 118) ได้เสนอสรุปผลการประชุมปฏิบัติการไว้ว่า ครูจะต้องเป็นคนตรงต่อเวลา ประพฤติดี สม่าเสมอให้สมกับเป็นครู และครูจะต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ชึ้นชื่อว่าประพฤติชั่ว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ

จำเนียร นอยทาซาง (2521 : 75) พบว่า ครูควรประพฤติตัวดีกว่าข้าราชการอาชีพอื่น ๆ เช่น หมอ ทนายความ ตำรวจ ทหาร และข้าราชการปกครอง และครูควรประพฤติตัวเรียบร้อยแต่ไม่ถึงกับจะเหมือนผ้าพับไว้ และสอดคล้องกับระเบียบวาทะกรรมของกรมการศึกษาระเบียบประเพณีครูของคุรุสภา (2526) ที่กล่าวว่า ครูจะต้องรักษาชื่อเสียงของตนเองให้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติดี ห้ามประพฤติการใด ๆ อันจะทำให้เสื่อมเสียเกียรติและชื่อเสียงของครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมมนาของคณะนิติศาสตรบัณฑิต คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2527 : 7) กล่าวถึงคุณธรรมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูไว้ว่า ครูจะต้องรักษาชื่อเสียงของตนเองให้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติดีอันจะทำให้เสื่อมเสียเกียรติของครู และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทที (Witty, 1974 : 670) พบว่าครูจะต้องมีความประพฤติดี และคงเส้นคงวาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของเคนเบอร์รี่ (Kenberry, 1974 : 212) ที่ว่า ครูจะต้องมีความประพฤติดี มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างและเป็นผู้นำแก่ศิษย์ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะแบ่งออกเป็น 2 ประการมีดังต่อไปนี้คือ

ก. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำไปใช้

1. ด้านวิชาการ ควรจะได้นำผลงานวิจัยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ ไปใช้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ เช่น รายวิชาปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู รายวิชานุเคราะห์สัมพันธ์สำหรับครู เป็นต้น เพื่อให้ครูเรียนซึ่งกำลังจะออกไปสู่อาชีพครูได้เรียนรู้และสำนึกในการประกอบวิชาชีพครูต่อไป
2. ในด้านการวางแผนการศึกษา ควรจะได้นำผลงานวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมวิชาชีพครูค่านจริยธรรม และคุณธรรมสำหรับครู
3. ในด้านการบริหารการศึกษา ผู้บริหารควรจะได้นำประโยชน์จากผลการวิจัยนี้ โดยนำแนวคิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณของอาจารย์ในวิทยาลัยครูไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนิเทศการศึกษา เพราะจะช่วยใหญ่ทิศทางในการที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพที่พึงประสงค์ต่อไป

4. ในด้านการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรการฝึกหัดครู ควรจะเน้นในเรื่องของ จรรยาบรรณครูให้มากขึ้นเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น และเพื่อให้อาจารย์ ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวคิดทางจรรยาบรรณครูที่ชัดเจน และเป็นไปในแนวที่พึงประสงค์ ก่อนที่จะ ออกไปสู่อาชีพครู

5. ในด้านการพัฒนาบุคลากร ควรจะได้นำผลงานวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการ พัฒนาอาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครู และเพื่อเป็นการช่วยให้อาจารย์ในวิทยาลัยครูได้ตระหนักถึงการ ตรวจสอบตนเองและเป็นแนวทางที่จะปรับปรุงบทบาทและหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้อง

6. ควรจะได้มีการพิจารณาผลงานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการกำหนดเกณฑ์คัดเลือก นักศึกษาคู

ข. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้มีการศึกษาแนวคิดทางจรรยาบรรณอาจารย์วิทยาลัยครูของผู้บริหาร และอาจารย์ ในกลุ่มวิทยาลัยครูกลุ่มอื่น ๆ เพื่อศึกษาดูว่า ผู้บริหารและอาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครู อื่น ๆ มีแนวความคิดเห็นทางจรรยาบรรณอาจารย์วิทยาลัยครูเป็นไปในลักษณะใด

2. ควรจะได้มีการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการปฏิบัติทางจรรยาบรรณของ อาจารย์วิทยาลัยครูจากผลการวิจัยนี้.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย